

общо на всичкитѣ му характеристични свойства, додѣто приеме отговоръ отъ Комитетътъ.

Чл. 4. Когато на комитетътъ се обади, че некой си — испроводенъ отъ нѣкого, или отъ нѣкое дружество, — иска да влѣзе въ споразумѣние, то той (Комитетътъ) е длъженъ да яви на тайната полиция, за да го испита; а пъкъ въ сѣщото врѣме да се увѣри и самъ виеменно или устно отъ човѣкътъ, когото нарочно трѣбва да про-води до ония, които сж препорѣчали най-напрѣдъ работникътъ или пъкъ направо до оновова, отъ когото той казва, че е билъ испроводенъ. Когато Комитетътъ се увѣри, че проведениятъ, или прѣпорѣчениятъ човѣкъ е чистъ, то влазя съ него въ споразумение, и то посред-ствомъ одного човѣка, когото е той самъ отрѣдилъ.

Чл. 5. *Войводитѣ* се приематъ споредъ чл. 2, 3 и 4 гл. VIII, съ слѣдующето само прибавление: когато нѣкой войвода се яви на Централниятъ Комитетъ, и иска да бѣде приетъ, то той по напрѣдъ трѣбва да *положи испитъ отъ нуждитѣ военни познания* прѣдъ коми-ссията, която е наредилъ Централниятъ Комитетъ. То-гава, спорѣдъ знанията си, той ще да вземе приличното си мѣсто. *Безъ испитъ не е приетъ ни единъ войвода.*

ГЛАВА IX.

За наказанията.

Чл. 1. *Смъртнитѣ наказания* щѣтъ да се из-вършватъ *тайно*; а въ случай на нужда и на явни мѣста, посредъ пладнѣ.

Чл. 2. Наказанията щѣтъ да извършватъ ония отъ членовѣтъ на тайната полиция, на които се падне жребие.

Чл. 3. *Осжжданията и смъртнитѣ наказания* ще ставатъ само по заповѣдта на Централниятъ Комитетъ.

Чл. 4. Ако нѣкой, билъ *войвода*, билъ членъ на Комитетътъ, *централенъ* или частенъ, съ една дума, билъ,